

jective realities and events of the present and the past external world, with which the perceiving person was not and is not in contact, nor could learn about through the known abilities of senses. Involved is the recognition of processes in the detection and deciphering apparatus of the cerebro-spinal system, whose analogy can be found in various „radar systems“ of lower animals (bats, fish) in the detection of which a helping hand is extended by bionics.

One of the sub-branches of telegnosis is telesthesia — perception at a distance. In this case the human body reacts like a geophysical instrument and is able to record a certain anomaly in the structure of the earth's crust, e.g. water-filled joints, ore veins, etc.

Telekinesis — movement of an object produced without contact — is based, basically, on the same principle as telepathy — transmission of a certain energy by man, with the difference that this energy is used for influencing some mechanical unusually light mobile system (blades) for immediate performance of work, for accomplishing a measurable physical effect.

Biomagnetism and biocurrents are also part of psychotronic research. Through the acceptance of a working hypothesis on psychotronic energy as the main factor in the transmission of bioinformation a wide field of research possibilities is opening up in the sphere of mutual influencing of one organism by another one. These phenomena are known, but have not yet been scientifically explored. Formerly they used to be denoted as biomagnetism and biocurrents. Involved is a complex phenomenon of telesthesia — telekinesis. Mutual influencing, in a simplified manner considered as „transfer of force“, can proceed either by way of contact, or over a short distance, or over a long distance. Relevant research is concerned with determinations which of these „forces“ are modifications of already known energies and which are psychotronic energies. For the elementary proof of the existence of „forces“ an experiment will be performed where the organism physically influences inorganic matter. As particularly useful will prove the examination of influencing the organism by an organism, especially through the interpersonal action of extraordinarily talented individuals (so-called sanatory talent) who can favourably influence the physical condition of other persons.

Anthropological Aspect in the Research of Psychotronic objects

People who exhibit abilities of active performances in the demonstration of „psychotronic“, phenomena are from the anthropological viewpoint considered to be persons with extraordinary talents. The respective quality is a normal property of man, but in most other people the degree of its development is very low. Extraordinary talent is thus, from the viewpoint of variability of functions of the human organism, a sign occurring rarely among people. This means that in certain cases it can also be cultivated or improved through training. This fact deserves attention, so does the education and training of those persons where there are conditions for developing generally useful talents (in the health service, the educational system, etc.).

Research in all the described fields is performed in almost all advanced countries. In Czechoslovakia about 50 scientists are occupied with these questions, mostly single-handed, in certain cases also in teams. In 1967 a steering group was set up, composed of specialists from various branches of science.

Dr. Jaroslav S u c h ý, Ac. Prof.,
Pedagogical Faculty, Charles University,
4 M. Rettigové, Praha 1.

WICHTIGE ANTHROPOLOGISCHE FUNDE AUS OMO

Der Besuch des abessinischen Kaisers vor drei Jahren in Kenya, wo er die bekanntesten ostafrikanischen Fundstätten besichtigte, veranlaßte ihn, die umfangreichen Forschungen auf dem fossiliferen Gebiet Abessiniens zu fördern. Im Rahmen dieser im wesentlichen paläontologischen Forschungsaufgaben, die sich auf die bekannte Lokalität Omo konzentrierten,

wurden drei Forschergruppen zusammengestellt: ein französisches Team, geleitet von Prof. C. Arambourg und Y. Coppens und dem Geologen J. Chavaillon als Mitarbeiter, ein amerikanisches Team, das der Paläoanthropologe Clark Howell führt, und eine dritte Gruppe afrikanischer Forscher aus Kenya, die Dr. Leakey leitet. Die Arbeit der französischen Gruppe war von Erfolg gekrönt — es gelang ihr zwei Fragmente primitiver robuster Kiefer mit breiten Molaren und ganz kleinen Eckzähnen zu entdecken. Der Charakter des Gebisses, das in mancher Hinsicht dem Gebiß von Australopithecus boisei ähnelt, weist auf ein herbivores Wesen hin. Das Alter dieser beiden Kiefer wird auf 2½ Millionen Jahre geschätzt. Außerdem wurden einige Zähne gefunden, die 2—4 Millionen Jahre alt sind. Manche dieser Zähne sind bedeutend graziler und spitziger als die Zähne der erwähnten beiden Kiefer und weisen auf ein omnivores Wesen hin. Bemerkenswert ist, daß wir hier, ähnlich wie in Ost- und Südafrika, zwei Arten des Australopithecus begegnen, von denen die omnivore — ohne Rücksicht auf die Datierung — als progressiver gilt und oft mit Homo erectus in eine unmittelbare Entwicklungslinie gestellt wird.

Dr. J. J e l í n e k, DSc.,
Moravské museum, Brno.

NEDOŽITÉ SEDMDESÁTINY PROFESORA JÍŘÍHO MALÉHO

Cesta antropologie na Karlově universitě nebyla vždy klidná a snadná. Profesor M a t i e g k a musel probojovat antropologii vstup na nově zřízenou přírodovědeckou fakultu. Přes všechny nesnáze dosáhl skvělých úspěchů. Bylo to v období mezi oběma válkami, jehož soumrak nastal po vzniku nacistického režimu v Německu. Nepříznivé poměry pro čs. antropologii vyvrcholily v roce 1939 po uzavření vysokých škol okupanty. Nástupce Matiegkův Jiří M a l ý byl pensionován a ústav přeměněn na Institut für Rassenbiologie. Přejmenování nebylo alespoň zneuctěno klasické označení vědy o člověku, antropologie.

První, kdo vstoupil po našem osvobození v roce 1945 do prostor bývalého Antropologického ústavu v Praze na Albertově byl Jiří M a l ý. Ihned mě povolal ke spolupráci a spolu s kolektivem posluchačů jsme se dali do obnovy ústavu. V krátké době byl ústav i Hrdličkovo muzeum člověka schopné pedagogického i vědeckého provozu. Prof. M a l ý měl neobyčejnou energii a nastínil plán rozvoje antropologie do budoucích let osvobozené vlasti. Především měl na mysl modernizovat výuku antropologie a výzkum zaměřit k poznání tělesných vlastností našeho obyvatelstva od narození až do vysokého stáří. Zdůrazňoval přírodovědecký přístup antropologického výzkumu člověka a zavrhoval závěry nepodložené objektivními fakty. Ve své práci „*Tělesné znaky národů slovanských*“, kterou uveřejnil v knize Obrysy Slovanstva, Orbis 1948, praví na str. 30: „Kdybychom tak činili, opustili bychom pevnou půdu přírodovědeckého bádání a dostali bychom se na velmi vratkou půdu dohadů a nedoložených tvrzení...“

Již v roce 1947 mě vyslal se skupinou pracovníků na návrh Slezského studijního ústavu v Opavě na antropologický výzkum školní mládeže slezského původu. Byl to první velký antropologický výzkum po druhé světové válce. Další výzkum, který měl zjistit vliv prostředí na člověka, naplánoval ve spolupráci s Výzkumnými ústavem lesnickými na rok 1950 až 1952, a to antropologický výzkum lesních dělníků na celém území republiky. Prof. M a l ý se těšil, jak provede se svými spolupracovníky tento výzkum lidí, žijících za zcela zvláštních pracovních podmínek a jaké výsledky dosáhne při porovnání s tělesným stavem reprezentativního souboru našeho obyvatelstva. Bohužel, nedočkal se ani zahájení tohoto výzkumu a zemřel náhle 7. července 1950.

Jiří M a l ý zasvětil antropologii celý svůj život od dob gymnasiálních. Každé prázdniny pomáhal prof. Matiegkovi třídit a uspořádat početné kostrové pozůstatky mělnických občanů ze 14. a 15. století v kryptě kostela sv. Petra a Pavla na Mělníce. Tam se prakticky pod vedením Matiegkovým naučil celou lidskou osteologii. Kostí a lebky řadili do vysokých hranolů, na nichž z lebek vykonstruovali obrysy srdce